

- Pavla (gleda zdaj Marka, zdaj Olgo — se silno prestraši, siloma trga besede): Pa kaj, kaj — moj Bog! Marko, kaj ti je? (Ga stresa — Olga globoko sope.) (Milo): Marko, Marko (se ga oklene — Olga hoče k njemu, a odstopi in zapre oči.) (V obupu): Marko, Marko! (Potem počasi vstane, široko odpre oči in razume.)
- Pavla (komaj govori — stokajoče): Vi — vi — (Kaže na Olgo.) Vi ste žena? (Pokaže na Marka.)
- Olga (sklone glavo).
- Pavla (kakor blazna): Joj! (Pade v naslonjač in nasloni glavo na mizo.)
- Marko (kakor mrtev). Olga (se sesede počasi v naslonjač in podpre glavo).

(Zastor naglo.)

MIRKO PRETNAR:

SAMÓ BESEDE.

Petje, koraki, besede...
 Pesem gubi se v daljavi,
 mimo koraki sanjavi
 plovejo kakor odmev.

Samo besede ostale
 v srcu so mojem globoko,
 v senco so svojo visoko,
 ves mi zastrle obraz.

Ves mi zastrle obraz so,
 vse zastrupile srce mi:
 sam opotekam se v temi,
 sam, le s samim seboj.

